

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/185/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814203888
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5814203888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobkyne: H. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, E., zast.: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., Tvrdošín, Trojičné nám. 122, IČO: 36851574, proti žalovaným: 1/ W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, 2/ E. R., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, obaja zast.: JUDr. Peter Vevurka, advokát, Y., N. XXX, v spore o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/60/2014-265 zo dňa 08. marca 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ **m a j ú** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že parcely registra „C“, evidované na katastrálnej mape v katastrálnom území E., obec E. okres Y., parc. č. 375/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 10 m² a parcela 375/4 - záhrady o výmere 10 m² patria do jej výlučného vlastníctva. Súd prvej inštancie vychádzal predovšetkým zo záverov znaleckého posudku Ing. Jozefa Polku, zo záverov ktorého vyplynulo, že hranicu medzi nehnuteľnosťami, parcelami C-KN č. 375/1 a č. 370, č. 372 a medzi pozemkami C-KN parcely č. 375/2 a č. 372, č. 373 v k. ú. E. tvorí spojnicu bodov 207-8, 207-12, 207-35, 145, 22, 207-22, 207-26, 207-27, 145-15. Súd prvej inštancie sa tiež stotožnil so závermi uvedenými v znaleckom posudku č. 14/2014, vyhotovenom Ing. Vladimírom Hrivikom, t. j. hranica zameraná a zobrazená v prílohe P5, ktorá je v posudku reprezentovaná ako spojnica bodov A, B, C, D, E, F, G je v rámci presnosti danej § 56 ods. 6 vyhlášky 461/2009 Z. z. zhodná s hranicou určenou geometrickými plánmi 244-203-149-94 a č. 259/98 ako spojnica bodov 207-8, 207-12, 207-35, 145, 22, 207-22, 207-26, 207-27, 145-15, nakoľko rozdiel medzi bodmi nepresahuje krajnú povolenú odchýlku $p = 0,24$ m. Nestotožnil sa však so závermi uvedenými v znaleckom posudku č. 1/2013, ktorý vyhotovila znalkyňa Ing. Anna Šobichová. Podľa súdu prvej inštancie vlastnícka hranica prechádza vo vzdialenosti 0,4 m od rohov rodinného domu so súpisným číslom XXX tak, ako je to znázornené v geometrickom pláne č. 762-0709-70 vyhotovenom K. I. dňa 13.08.1970 a v geometrickom pláne č. 259/98 vyhotovenom K. E. dňa 22.12.1998, úradne overenom Ing. I.. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie ustálil, že najmä znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že žiadna z odchýlok od priebehu vlastníckej hranice na odkvapoch stavieb nepresahuje povolenú odchýlku a teda odkvapky jestvujúcich stavieb nezasahujú do pozemkov parc. č. C KN 375/1 a 375/2. Návrh zástupcu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania ústavom súd prvej inštancie zamietol s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade mal súd k dispozícii dostatok dôkazov, na základe ktorých mohol vo veci rozhodnúť. S poukazom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie vzhľadom na úspešnosť žalovanej

strany rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %.

2. V zákonnej lehote podala žalobkyňa odvolanie, pričom namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že súd prvej inštancie neuviedol z akých dôvodov, resp. aké dôvody ho viedli k tomu, že sa priklonil k záverom znaleckého posudku Ing. Vladimíra Hrivíka a svoje rozhodnutie dostatočne neodvodnil, čo pokladá za nepreskúmateľné, neurčité, nezrozumiteľné. Poukázala tiež na to, že súd prvej inštancie bližšie nezdôvodnil, čo ho viedlo k tomu, aby sa nestotožnil so závermi Ing. Anny Šobichovej. Uviedla tiež, že z posúdenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, akým konkrétnym dokazovaním malo byť preukázané, že žiadna z odchýlok od priebehu vlastníckej hranice na odkvapoch stavieb nepresahuje povolenú odchýlku od priebehu vlastníckej hranice a teda, že odkvapy jestvujúcich stavieb nezasahujú do pozemkov, keďže súd prvej inštancie bližšie neuvádza, na základe ktorého konkrétneho znaleckého dokazovania malo dôjsť k tomuto záveru, a z akých dôvodov sa súd prvej inštancie k tomuto záveru priklonil a túto skutočnosť ustálil, keďže v konaní boli vyhotovené tri znalecké posudky. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pokladá za nedostatočné a nezrozumiteľné, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne, podľa názoru žalobkyne, svoje rozhodnutie odôvodnil. Poukázala tiež na to, že znalec Ing. Polka nevykonal vlastné kontrolne merania v teréne, len sa priklonil k záverom znalca Ing. Hrivíka, pričom v závere svojho znaleckého posudku len uviedol bez bližšieho zdôvodnenia, že sa nestotožňuje so závermi uvedenými v znaleckom posudku Ing. Šobichovej, čo pokladá za neurčité a nedostatočné. Podľa žalobkyne znalecký posudok znalca Ing. Polku a znalca Ing. Hrivíka neobstojí a nedošlo z ich strany k spochybneniu správnosti záverov znaleckého posudku znalkyne Ing. Šobichovej, podľa názoru žalobkyne jediným relevantným dokladom je len znalecký posudok Ing. Šobichovej, z ktorého vyplýva, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Podľa názoru žalobkyne bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa odôvodnením rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup mal byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zaistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Preto navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrili žalovaní tak, že pokladajú odvolanie žalobkyne v celom rozsahu za nedôvodné, keďže odvolacie dôvody žalovaných 1/, 2/ uvádzané žalobkyňou neexistujú. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa žalovaní 1/, 2/ stotožňujú v celom rozsahu vrátane odôvodnenia. Poukázali pritom na skutočnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalobkyňou ako aj žalovanými 1/, 2/, z ktorých skutočností vyplynulo, že žalobkyňa nepreukázala ani aktívnu legitimáciu, ani naliehavý právny záujem. Preto navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. V replike sa žalobkyňa vyjadrila tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nedostatočné a nezrozumiteľné, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Poukázala na to, že žalovaní uviedli skutočnosti, ktorými sa súd prvej inštancie ani nezaoberal pri rozhodovaní, a ani ich nevyhodnotil pri svojom rozhodovaní. Preto navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V duplike sa žalovaní 1/, 2/ vyjadrili tak, že zotrvávajú v celom rozsahu na svojom vyjadrení k odvolaniu, ako aj skutkových tvrdeniach preukazujúcich nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne, ako aj skutočnosti, že žalobný petit tak, ako je formulovaný v žalobe, teda predmet ku ktorému sa domáhajú určenia vlastníckeho práva nie je spôsobilým predmetom občiansko-právnych vzťahov. Navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žalovaným 1/, 2/ priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobkyňou v rozsahu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1/, 2/ CSP potvrdil.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

9. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalobkyne za nedôvodné. V danej veci je potrebné poukázať na skutočnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalobkyňou ako aj žalovanými 1/, 2/, z ktorých skutočností je nesporné, že žalobkyňa nepreukázala ani aktívnu legitímáciu vo veci a ani naliehavý právny záujem.

10. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Cdo 205/2009).

11. V zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP, žalobu možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či to právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z právneho predpisu.

12. Podľa odvolacieho súdu žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX pre katastrálne územie E. darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod č. V 397/13 od svojej právnej predchodkyne H. B., ktorá bola k týmto nehnuteľnostiam zapísaná ako oprávnená držiteľka na základe osvedčenia o držbe podľa zákona č. 293/92 Zb., kde vyhlásila do notárskej zápisnice sp. zn. NZ 159/99, že je oprávnenou držiteľkou spornej nehnuteľnosti, prílohou ktorej notárskej zápisnice bol geometrický plán č. 259/98 so znázornením nehnuteľností, ktoré mali byť predmetom osvedčenia o držbe, ktorých stav v katastri nehnuteľností, ich hraníc, zodpovedá terajšiemu stavu. Zápis notárskej zápisnice do evidencie katastra nehnuteľností bol vykonaný záznamom Z 1080/99. Uplynutím desiatich rokov od zápisu do notárskej zápisnice N 159/99 sa stala právna predchodkyňa žalobkyne ich vlastníkom v hraniciach, ako boli stanovené geometrickým plánom č. 259/98, ktorý bol podkladom k notárskej zápisnici. Teda už právna predchodkyňa žalobkyne nadobudla vlastnícke právo len k tým pozemkom a v tých hraniciach, ako si ich dala zamerať geometrickým plánom č. 259/98 a v tomto rozsahu ich previedla darovacou zmluvou na žalobkyňu. Žalobkyňa teda nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k iným pozemkom než tým, ku ktorým ho nadobudla vydržaním v roku 2009 jej právna predchodkyňa H. B. osvedčením o držbe.

13. Aj žalovaní 1/, 2/ nadobudli vlastnícke právo k pozemkom zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie E. osvedčením o držbe podľa zákona č. 293/92 Zb., vyhlásením do notárskej zápisnice N 897/94, ktorej podkladom bol geometrický plán č. 244-203-149-94, ku ktorým takto zobrazeným pozemkom a v ich hraniciach, ktoré sú doposiaľ, nadobudli postavenie oprávnených držiteľov odo dňa záznamu Z 6979/95 do evidencie katastra nehnuteľností uplynutím desiatich rokov nerušenej držby, t. j. v roku 2005.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX pre katastrálne územie E., ako aj na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie E., bolo vlastnícke právo nadobudnuté vydržaním (u žalobkyne ešte jej právnou predchodkyňou) a to v rozsahu vyhotovených

geometrických plánov, ktoré boli podkladom k osvedčeniu o vydržaní, v hraniciach, ako sú v súčasnosti a ako sa užívajú, ktorú skutočnosť potvrdili aj znalci Ing. Vladimír Hrivík a Ing. Jozef Polka. Právna predchodkyňa žalobkyne nenadobudla vydržaním viac ako je zakreslené v geometrickom pláne, ktorý bol podkladom k osvedčeniu o držbe, preto ani nemohla na žalobkyňu previesť viac práv ako mala sama. Žalovaní 1/, 2/ sú pritom vlastníkami pozemkov v hraniciach tak, ako to vyplýva z geometrického plánu, ktorý bol podkladom k vydaniu osvedčenia o držbe od roku 1994 a vydržaním nadobudli vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam v hraniciach, ako sú zakreslené v geometrickom pláne č. 244-203-149-94.

15. Krajský súd zdôrazňuje, že aj určovacia žaloba podľa aktuálneho procesného predpisu upravená v § 137 písm. c) CSP má preventívny charakter. Predovšetkým prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Ďalej sa uplatní v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi stranami sporu. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na určení. Závery o tom sú spojené nielen so žalobou o určenie, ale aj s otázkou, akého konkrétneho určenia sa žalobca žalobou domáha. Absencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je prvoradým dôvodom, pre ktorý žaloba nemôže obstať. Pri zistení jeho absencie súdom je akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci nadbytočné. Existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení musí v konaní preukázať žalobca. V prípade, že súd dospeje k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, bez ďalšieho rozhodne o zamietnutí žaloby.

16. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase jeho rozhodovania. Ak súd zamietá určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je vylúčené, aby súčasne žalobu preskúmal po vecnej stránke (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/111/2008 zo dňa 30.06.2009).

17. Ani fakt, že žalobkyňa podala žalobu v tejto veci na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého mala možnosť podať návrh na začatie konania (žalobu) na súd aj o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c) O.s.p.), nič nemení na vyššie uvedenej argumentácii odvolacieho súdu. Napriek tomu, že právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP), ani za predchádzajúcej právnej úpravy nebol daný naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení.

18. Za popísanej situácie sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami žalobkyne v opravnom prostriedku a vyjadreniami strán sporu v prejednávanej veci nezaoberal. Podstatnou okolnosťou pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci je to, že žalobkyňa nepreukázala, že by nadobudla vlastnícke právo aj k sporným parcelám, pretože tieto neboli predmetom geometrického plánu, na základe ktorého bola zapísaná jej právna predchodkyňa H. B., ako oprávnený držiteľ do evidencie katastra nehnuteľností a ku ktorým nadobudla vlastnícke právo vydržaním, a ktoré nehnuteľností previedla na žalobkyňu darovacou zmluvou. A z toho vyplýva nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanej určovacej žalobe (§137 písm. c) CSP). Pri zistení absencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanej určovacej žalobe je akékoľvek ďalšie dokazovanie v tomto konaní nadbytočné. Za popísanej situácie by totiž vykonanie ďalšieho dokazovania vo veci bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§185 ods. 1 CSP) a nie strán sporu.

19. Námietku žalobkyne spočívajúcu v tom, že predmetné rozhodnutie je vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zákonom predpísaným spôsobom podľa jeho názoru preukázané a ktoré nie, prípadne tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp. keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

21. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľné a riadne odôvodnené a opačný názor žalobkyne je len jej subjektívnym, ničím nepodloženým názorom. V konaní nedošlo k takej vade, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod nie je daný. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje aj na konštantnú judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004). Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami na to, aby dospel k správne právnemu záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej ako nevyhnutnej podmienky konania. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/2007).

22. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť a nebol napadnutý konkrétnymi odvolacími námietkami, hoci odvolateľka v odvolaní uviedla, že napáda aj výrok ohľadne nároku na náhradu trov konania.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 tak, že žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže boli v odvolacom konaní proti žalobkyni úspešní.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)